

ของผม เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ ผมได้รับทุนไปฝึกอบรม Regional Industrial Development ที่ National Business Management & RVB หรือ RIDE Course ณ ประเทศ ศรีลังกา ประมาณปี 2528 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการขัดแย้งกัน ระหว่างรัฐบาล และกบฏแบ่งแยกทมิฬอีแลม (Liberation Tigers of Tamil Eelam) มีการวางระเบิด ฝ้ายรัฐบาล ก็ตั้งบังเกอร์ทหารรองรับเหตุการณ์ที่อาจเกิดขึ้น

ว นนี้ว่างๆ ก็เลยนึกไปเรื่อยๆ อาจเพราะ อายุมากขึ้น ก็เลยนึกถึงแต่เรื่องเก่าๆ ที่เคยพบเจอมา นึกไปนึกมาก็เลยได้มาเรื่องหนึ่ง เป็นเรื่องของ...กระหรี ...ที่นึกถึงที่ไรก็ 'เสียว' ทุกที

นานมาแล้ว สองทศวรรษเศษ ถ้านับเวลา ก็นานพอสมควร ถือเป็นเรื่องลับที่ไม่เคยเปิดเผยให้ใครรู้ มาก่อน วันนี้..ขอเปิดให้รู้ไปเลยว่า ที่ว่าลับนั้น ลับแค่ไหน เป็นเรื่องอะไร ผมขอเล่าตามหัวข้อย่อยๆ นะครับ

- ☀️ **ลงบับ เจอบับ**
- ☀️ **สุดทางที่แสนซาบซึ้ง**
- ☀️ **รื่นเริงทัศนาศร หลายเรื่อง หลายรส**
- ☀️ **อู๋ย.... คุณเก่งมากคะ**

เอาละครับ จะเล่าให้ฟังไปที่ละเรื่องนะครับ

☀️ **ลงบับ เจอบับ**

เรื่องนี้ขบอกว่า 'เสียว' มากจริงๆ ครับ ก็อะไร หรือครับ.. **ระเบิด !** สิครับ พวกเขาวางระเบิดรองรับ ผมครับ การเดินทางครั้งนั้นนับเป็นก้าวแรกในต่างแดน

พอวันที่ไปถึงกรุง Colombo สักประมาณ สามทุ่มเศษ ...เจอพอดีครับ เขาวางระเบิดกัน ผมก็เลย โชคดีได้เจอเหตุการณ์เสียวๆ ตั้งแต่วันแรกที่เหยียบ แผ่นดินศรีลังกา โชเฟอร์ต้องพาผมเที่ยวลัดเลาะไป ตามตรอกซอยต่างๆ กว่าที่จะถึงที่พัก ผมสวดมนต์ไป หลายบาท อารณาพระรวมกันนับสิบๆ วัดเลยครับ แล้วอย่างนี้จะไม่ 'เสียว' ไหวหรือครับ

☀️ **สู่คทางที่เล่นซาบซิ่ง**

พูดถึงชาวศรีลังกา ประชาชนร้อยละ 80 นับถือ ศาสนาพุทธ ชาวศรีลังกาเป็น ชาวพุทธที่ออกจะเคร่งครัดกับ คำสอนมากกว่าวิธีปฏิบัติ แต่ ถ้าหากสังเกตพระชาวศรีลังกา จะพบว่า เป็นพระที่ไม่โกนคิ้ว แต่โกนหนวด การสวดมนต์

นั้นจะมีท่าสวดไม่ส้ารวมเหมือนพระไทย แต่ชาว ศรีลังกาจะสวดมนต์เก่งมาก ตักบาตรก็สวดมนต์ ถวายข้าวพระก็สวดมนต์ ถวายดอกไม้ ก็สวดมนต์ ออกจะแปลกสักนิดที่พระศรีลังกามักจะเกี่ยวข้องกับ การเมือง (จู้จู้.....ไม่ขอพูดต่อ)

อีกสักนิดสำหรับอาหารการกินของชาวศรีลังกา พบว่าจะมีคำว่า "กะหรี่" เกี่ยวข้อง ด้วยทุกอย่าง เช่น กะหรี่เนื้อ กะหรี่หมู กะหรี่ปลา กะหรี่ผัก สำหรับ วิธีรับประทานนั้น

ชาวศรีลังกาจะใช้มือครับ โดยเอามือวางไว้เหนือจาน แล้วม้วนมือจับข้าวกับแกงกะหรี่ ใส่ปากครับ...ง่าย มากๆ ใช้หม้อครับ

ถ้าเราดูดีๆ จะพบว่าในอาหารของชาวศรีลังกา จะมีมะพร้าวเกี่ยวข้อง จึงไม่แปลกที่ชาวศรีลังกา จะมีกลิ่นประจำตัวเป็นกลิ่นมะพร้าว เพราะนอกจาก รับประทานเนื้อมะพร้าว น้ำมะพร้าวแล้ว สาวๆ ศรีลังกา จะเอาน้ำมันมะพร้าวมาขโลมผม ทำให้ผมดูมันและเป็น สีดำเงางาม แต่มะพร้าวของศรีลังกาไม่ใช่พันธุ์เดียว กันกับของไทยครับ มะพร้าวของศรีลังกาถูกจะมี สีส้มและเป็นพันธุ์ยอดนิยม เรียกกันว่า King Coconut อย่างที่เห็นในรูป

สำหรับตอนนี้ที่ผม เรียกว่า **สู่คทางที่เล่นซาบซิ่ง** เพราะอย่างนี้ครับ ในการ อบรมทั้งในหรือต่างประเทศ จะมีพิธีเปิดการอบรมและการ เลี้ยงรับรองหลังพิธีเปิดเสร็จ จั้กลง ทีนี้เรามาเข้าเรื่องกัน ละครับ! เหตุเกิดที่โคลัมโบ

ประเทศศรีลังกา
ผู้แสดงก็กระหมอง
กับเพื่อนๆ ผู้เข้ารับ
การอบรม โดยมี
มาตามท่านหนึ่ง

เป็นประธานและแขกในพิธีเปิดอบรม RIDE Course
ขณะที่ผมกำลังเพลิดเพลินกับชาวสละมุนของศรีลังกา
ที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่ผลิตชาได้ดีที่สุดประเทศหนึ่งใน
โลก คราวนี้ผมหนีไปเห็นขนมมันฝรั่งรับประทาน
จริงๆ ก็เลยตักมาเสี้ยวหลายชิ้น คิดว่าจะกินให้อร่อย
พอเหลืออบ ดูนบนโต๊ะไม่มีช้อน ไม่มีช้อมครับ เออละสิ!
ทำไงดี..ก็นึกขึ้นมาได้ว่า ชาวศรีลังกาใช้มือในการ
รับประทาน อืม...ไม่เป็นไร “มือก็มือ” (ผมบอกกับตัวเอง)
จากนั้นผมก็รับประทานอย่างเอร็ดอร่อย มือก็เปื้อน
เปรอะไปด้วยขนมต่างๆ คราวนี้ก็เป็นเรื่องละครครับ...
มาตามประธานในพิธีเดินมาพูดคุยด้วย ก่อนที่เธอจะ
กลับ เธอก็ยื่นมือมาจับตามธรรมเนียมฝรั่ง ทำไงดี
ละครครับ..เมื่อเธอยื่นมือมา เราก็ต้องยื่นตอบกระชับมือ
ด้วยเศษขนม ช่วยไม่ได้จริงๆ ครับ ก็มันไม่มีช้อน
นี่ครับ และอีกไม่นานนักก็มีคนมาอีกแหละ พวกแขก
ต่างๆ ก็เดินมาทักทายพร้อมจับมืออีก ความรู้สึก
เหนียวเหน็บติดมือ บรรยายไม่ถูก.... ทำไงดี ทำไงดี
(ผมคิดในใจ และนึกขึ้นมาได้ว่า...) โชคดี โชคดีมากๆ
เลยครับที่วันนั้นผมใส่เสื้อพระราชทานพอดี ผม
ก็เลยแอบเอามือล้วงไปที่กัน...แล้วเช็ดมือกับกางเกง
ของเราเอง ซึ่งชายเสื้อพระราชทานก็จะปิดช่วงกัน
พอดี ไร้ร่องรอย โลงออกไปที่ครับ ...นี่แหละ **สุดทาง
ที่แสนซาบซึ้ง**ของผม

คิดว่าโอกาสหน้าถ้าได้ไปศรีลังกาอีกครั้ง
จะไม่พลาดอีกครั้ง รับรองคราวนี้จะเตรียมกระดาษ
เช็ดมือและวิธีการเช็ดไว้อย่างดีครับ

🌞 **рінเรียงทัศน์าจร หลายเรื่อง** **หลากรสชาติ**

คราวนี้ผมขอเล่าให้ฟังถึงเรื่องแปลกๆ ที่ได้เจอมา
➔ จอดรอผู้โดยสารอย่างสงบเสงี่ยม

นี่แหละครับ รถตุ๊กๆ ที่เป็นที่ชื่นชอบของชาว
ตะวันตก ตอนที่ผมไปที่ศรีลังกาเมื่อสัก 23 ปีที่แล้ว
ไซเฟอร์เขาไม่ไล่กางเกงกันนะครับ เขาจะนั่งโสร่ง
สวมเสื้อสีขาวเสี้ยวส่วนใหญ่ ตอนแรกที่เรานั่งรถตุ๊กๆ
ก็นึกว่าเหมือนบ้านเรา แต่ไม่ใช่ครับ ถนนเล็กนิดเดียว
เพราะศรีลังกาเป็นเกาะ คนเดินถนนก็มาก พลุกพล่าน
แต่คุณไซเฟอร์ ก็สวมวิญญูณามแซมป์แรลลี่ ขับปาดซ้าย
ปาดขวา แถมขับเร็วแบบแรลลี่อย่างไรร้อยๆ นั้น เรานั่งไป
เสียวไป กลัวชน กลัวคว่ำ กลัวตกถนน กลัวรถเสีย
เรียกว่านี่ถึงอุบัติเหตุที่อาจเกิดกับรถทุกอย่าง เรา
ได้แต่ภาวนาขออย่าได้เกิดกับเราเถอะครับ เพราะอะไร
หรือครับ ก็รถของเขาไม่ได้ทันสมัยแบบปัจจุบันนี่ครับ

➔ เอกลักษณะของคนศรีลังกา

ความเป็นคนอหฺยาศัยดี ยิ้มแย้มตลอดเวลา ลองนึกดูนะครึบ เวลาเราคุยกับชาวศรีลังกา พวกเขา จะจ้องหน้าเรา ไม่ได้จ้องเฉยๆ จ้องไปยิ้มไป สีสผิวคนศรีลังกา ออกจะดำสักนิดแต่ฟันของเขาขาวมากๆ เวลา

คุยไม่ได้จ้องเราเฉยๆ นะครึบ เขาจะส่ายหน้าเล็กน้อย เช่น เราถาม “วันนี้อากาศร้อนไหม” เขาตอบ “ร้อนครึบ” แต่ส่ายหน้า (เราถึงงเล็กน้อย) เราถามต่อ “กินข้าวหรือยัง” (คำถามยอดฮิตของคนไทย) เขาตอบว่า “ยังไม่กิน” แต่พยักหน้า (เราถึงงต่อ) เราถามอีกหลายคำถามก็จะได้คำตอบที่ตรงกันข้ามกับท่าทางของเขา ซึ่งตอนหลังมารู้ความจริงว่า ถ้าชาวศรีลังกา “พยักหน้า” หมายความว่า “ปฏิเสธ” แต่ถ้า “ส่ายหน้า” หมายความว่า “ยอมรับ” กว่าจะรู้เลนเอาเรา ง ง ง

เอาอีกสักเรื่อง คราวนี้เป็นเรื่องอาชีพของชาวศรีลังกาอย่างหนึ่งจะเห็นได้ตามชายทะเล ความจริงศรีลังกาเป็นเกาะที่ล้อมด้วยมหาสมุทรแปซิฟิกทางด้านตะวันออก และมหาสมุทรอินเดียอยู่ทางตะวันตกก็เลยทำให้ศรีลังกาเป็นประเทศที่มีความสวยงาม จนถูกเรียกว่า Pearl Of Asia

อาชีพที่ว่านี้เป็นอาชีพที่ต้องออกไปทำแต่เช้า และกลับบ้านตอนเย็น ทำงานก็แสนสบาย ลมเย็นๆ พัดผ่านตลอดทั้งวัน แดดจะร้อนไปสักนิดก็ไม่ใช่ไร สวมหมวกกันสั๊กหน่อย เสียอยู่นิดเดียวคือไปไหนไม่ได้ ต้องนั่งบนแคร่ไม้ทั้งวัน อาชีพที่ว่าก็คือ “คนตกปลา” หลายคนอาจเถียงผมว่า..ก็ไม่เห็นแปลก ที่ไหนๆ ก็มี คนตกปลาทั้งนั้น

ที่ผมว่าแปลกก็คือเขาตกปลาในทะเลครึบ และไม่ใช้การนั่งเรือออกไปตกปลา แต่เป็นการนั่งบนแคร่ที่ผูกติดกับเสาปักไว้ในทะเล นั่งอย่างนั้นตลอดทั้งวัน ผมถามๆ ดูก็เลยได้คำตอบว่าขายได้อยู่ในเกณฑ์พอใช้ อยู่ที่ไซค์...ไซค์ดีก็ได้มาก บางวันก็ไม่ได้เลย แต่ที่เสี่ยงกันนิดเห็นจะเป็นเรื่องทั้งหนัก ทั้งเบา ...มันโง่งไปหมดเลยครึบ... ก็ลมมันเย็นนี่ครึบ !

๔ อย... คุณเก่งมากคะ

ที่เมือง Matara เป็นเมืองตากอากาศ จึงเป็นที่นิยมของชาวศรีลังกาจะเหมารถมาพักผ่อน พอตีวันนั้นเป็นวันอาทิตย์ ผม

เรื่องนี้เป็นเรื่องสุดท้ายที่ผมจะเล่าให้ฟังครับ ในการอบรม RIDE Course แบ่งการอบรมเป็นสองช่วง ช่วงแรกอยู่ Colombo ช่วงที่สองต้องไปเก็บข้อมูลที่ Matara ซึ่งเป็นเมืองชายทะเลที่อยู่ทางตอนใต้ของประเทศ ลืมบอกไป.พวกเราในที่มีคนไทย 5 คน อบรมระหว่างประเทศ 5 ประเทศ ซึ่งมีมาเลเซีย อินโดนีเซีย อิหร่าน ไทยและศรีลังกา อยู่ด้วยกันประมาณ 3 เดือนครึ่ง สถานที่พักก็เป็นรีสอร์ท พวกเราคนไทยอยู่เมืองไหนๆ ก็ต้องพยายามหุงหาอาหารที่เป็นลักษณะอาหารไทย มีการประยุกต์เล็กน้อย และอาหารที่เราไม่เคยพลาดก็คือ “ส้มตำ” ครับ พวกเราไปทำส้มตำกันที่ Matara เครื่องปรุงนั้นหาไม่ยาก มะละกอมืออยู่แล้วครับ พริก มะนาว กระเทียม ถั่ว น้ำตาล น้ำปลา หาซื้อได้ครับ และที่พิเศษคือเราไม่ได้ตำส้มตำธรรมดา เราใส่เครื่องปรุงสุดพิเศษไปด้วยนั่นคือ หมูหยองที่เราชอบหิวไปจากประเทศไทยนั่นแหละครับ อ้อ ! ลืมบอกไปในกลุ่มคนไทย 5 คน มีสาวรวมกลุ่มไปด้วย 2 สาว จึงไม่แปลกที่จะมีอาหารแห้งเพียบครบ น้ำหนักของที่ขนตอนไปเกินไปคนละหลายกิโลกรัมเห็นจะได้ ส้มตำที่เราทำนี้ได้รับคำชมจากเพื่อนๆ หลายๆ ประเทศทีเดียว (ความจริงอยากเล่าเรื่องส้มตำให้ฟังมากกว่านี้ แต่ด้วยเหตุผลหลายอย่าง..มีอาจเล่าได้ครับ)

เห็นรถบัสขนาดใหญ่เข้ามาจอดภายในรีสอร์ท เห็นสาวชาวศรีลังกาขนข้าวของอาหารลงจากรถ นั่งกันเป็นกลุ่มๆ เห็นแล้วทำให้คิดถึงเมืองที่เราจากมา คิดถึงบ้านครับ จากนั้นการดื่มเหล้าก็เกิดขึ้น สักพักใหญ่ๆ เอ๊ะ! ทำไมจึงเกิดเถียงกัน มีการผลัดถอก ชกต่อยกัน และชกกันเป็นคู่ๆ สักพักจะมีคนมาห้าม (เราก็นึกว่าไซคอดีจังที่มีคนมาห้าม) แต่ไม่ใช่ครับ เจ้าคนที่มาห้าม ก็ไปชกกับคู่อริ ต่อมา ก็เกิดการชกต่อยกันหลายๆ คู่ คุ โกลาหลไปหมดเหมือนมีสมรภูมีย่อยๆ เวลาผ่านไปเกือบชั่วโมง ได้เวลารถกลับครับ การชกก็ยุติลง คู่อริเดินไปทำความสะอาด ผมเห็นบางคนปากแตก คิ้วแตกบ้าง เรียกว่าได้แผลกันคนละเล็กคนละน้อย เสร็จแล้วก็เดินไปขึ้นรถกลับเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น ผมเป็นงมงายๆ เลยไปถามผู้ดูแลรีสอร์ทว่าเกิดอะไรขึ้น ทำไมมีคนชกกันหลายคน เธอยิ้มหวานแล้วตอบว่า “เขาต่อยอวดสาวคะ” เล่นเอาผมยิงงงหนักเลยไปครับ นี่แหละครับเรื่อง อย...คุณเก่งมากคะ

เอาเป็นว่ามาฟังเรื่อง อย...คุณเก่งมากคะ กันนะครับ ผมเคยไปดื่มเหล้ากับคนศรีลังกา เราผสมเหล้ากับโคกตามสัดส่วนของเรา คือ เหล้า 10-15% แล้วผสมโคก 35-40% แล้วเติมน้ำแข็ง แต่คนศรีลังกาบอกไม่ใช่ เขาเติมเหล้า (จำได้ว่าเป็น V.S.O.A. มาจาก Very Old Special Arrests เป็นเหล้าทำจากมะพร้าว) ประมาณ 85-90% แล้วเติมโคก 5-10% น้ำแข็งไม่ต้องผลเป็นไงเหอครับ... ดื่มน้ำป๋ับป๋ับเลยครับ

ก่อนจบ ก็ต้องเฉลยละครับเรื่องของ..กระหรี่... ที่นึกถึงที่ไรก็ 'เสียว' ทุกที ความจริงก็เป็นเรื่องของ Curry อาหารจานโปรดของชาวศรีลังกา และเรื่องราวต่างๆ บนผืนดินศรีลังกา ที่นึกขึ้นมาที่ไรก็จะเสียวไปด้วยทุกครั้งจริงๆ ครับ ...สวัสดี ▶

